

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Arribada de la flama del Canigó

Palau del Parlament, 23 de juny de 2014

La presidenta

Bon dia a tothom, i bon dia a aquests nens i nenes que, si no m'equivoco, vénen de Corbera de Llobregat. Bon dia a tots.

Avui és el dia de la flama del Canigó, que la flama del Canigó arriba al Parlament —la tenim aquí al davant. Fa molts anys que arriba al Parlament. Fa més de trenta anys —més de trenta anys; vosaltres com a molt deveu tenir nou o deu anys—, doncs la flama del Canigó fa trenta-tres anys que arriba al Parlament. Imagineu-vos-ho, i després recorrerà tot Catalunya. I aquesta nit..., bé, després parlarem d'aquesta nit, a veure què passa.

Permeteu-me que saludi l'alcalde de Corbera de Llobregat, l'alcalde de Sentmenat, i la presidenta d'Òmnium Cultural, Muriel Casals, que com a presidenta d'aquesta entitat és la responsable que avui tinguem la flama del Canigó al palau del Parlament. A Òmnium Cultural contínuament generen idees i projectes perquè tothom sàpiga el que és Catalunya, el que és la nostra llengua, la nostra cultura, i aquesta tradició la va portar aquí Òmnium.

I saludo els diputats que ens han volgut acompanyar —el senyor Jordi Turull, president del grup parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Agnès Russiñol, d'Esquerra Republicana de Catalunya i el seu fill, i la senyora Capdevila, del grup socialista; després ja ens veurem i en parlarem— i totes les entitats que veniu cada any, que repetiu aquesta festa de la flama del Canigó.

[...]

Acabem de sentir el missatge que Òmnium Cultural, l'organitzadora d'aquest acte, ens ha fet per a l'any 2014. L'any 2014 commemorem el tricentenari, ho sabeu? Els més grans sí, els més petits no ho sé. Però tricentenari vol dir tres-cents anys, i fa prop de tres-cents anys d'aquest palau on sou i que avui és el Parlament. Pocs anys després del setembre del 1714, es va construir la ciutadella que dona nom al parc

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

per on vosaltres heu arribat avui aquí, que era una fortalesa militar que es va crear com a instrument de repressió contra els catalans, no per defensar-los, sinó en contra. I aquest edifici on som ara era l'arsenal, el lloc de les armes i les bombes.

Al cap de molts anys, aquest edifici es va mantenir però es va rehabilitar com a palau. Per això avui és un edifici tan bonic. Fa vuitanta-dos anys que és seu del Parlament, vuitanta-dos anys. I aquí al Parlament els diputats defensen el que volen els nens i les nenes de Catalunya, els nois i les noies, els pares i les mares, i fan tot el que poden perquè Catalunya vagi endavant.

Enguany commemorem aquests tres-cents anys que fa que Catalunya va perdre les seves institucions. Molts anys després en va recuperar algunes, no totes les que tenia el 1714.

Avui celebrem una tradició, com he dit abans. La flama del Canigó va començar amb uns excursionistes que van pujar al cim del Canigó, van encendre una foguera i van dir: "A partir d'ara la distribuïrem per tots els països catalans, per tots els pobles de parla catalana, perquè tothom s'adoni que hi ha una cosa que ens uneix, que és la llengua".

Al cap dels anys Òmnium Cultural va assumir-ne el relleu i va dir: "Doncs ara, a més a més, el que farem serà portar-la a la casa de tots, que és el Parlament". Ho sabeu que el Parlament és la casa de tots? Sí, molt bé. Us ho ensenyen a l'escola. Els pares us ho diuen? No? L'escola, l'escola. Bé, doncs avui ho heu après i ja no us en podeu oblidar, eh?

Cap d'aquests nens i nenes havia vingut cap altra vegada? Quins? Ah, els més petits no. Molt bé. Doncs no us oblideu d'aquest dia. És un privilegi que sigueu aquí, perquè molts altres nens voldrien ser-hi. Oi que sí? Molt bé.

Ara acabaré l'acte amb un comentari del missatge que ens ha fet Ivan Capdevila. Ha dit que la flama del Canigó fa llum, ens obre un camí, ens diu per on hem d'anar, i diu que aquesta flama representa tothom, catalans i catalanes, entitats cíviques i socials, representa el poble de Catalunya, que és un poble en marxa, un poble organitzat, un poble que té un futur col·lectiu i que vol decidir aquest futur col·lectiu.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

El foc que avui encendrem a la nit i que ara tenim en aquesta flama vol dir caliu i vol dir força. Caliu perquè a l'entorn d'un foc ens agrada ser-hi, oi que sí? Oi que quan a casa vostra enceneu la llar de foc tothom s'hi acosta? I els nens volen tirar-hi papers, oi que sí? Doncs això fa caliu, fa família, fa comunitat. I és força. I és la força que necessitem tots els catalans i catalanes per seguir el nostre camí. És la força que necessitem per tirar endavant la història que volem en comú, i és la força amb què un dia, no gaire llunyà, volem votar i decidir, oi que sí? Ho sabeu això, que volem votar i decidir, sobretot els més grans? Molt bé.

I vull acabar recordant que fa quinze dies Òmnium Cultural, que he dit que contínuament genera idees i projectes, doncs també va aconseguir fer un projecte molt bonic, que va ser portar els castells arreu d'Europa. I van ser a set capitals europees. En una de les capitals sabeu qui hi havia allà amb els castells? Pep Guardiola. Pep Guardiola va ser a Berlín. Ara ja no ens en recordem, de Pep Guardiola, perquè ha marxat, però era a Berlín dient: "Volem votar". I en altres capitals van haver-hi persones importants que defensaven Catalunya. I aquesta idea la va tenir Òmnium Cultural.

Com una altra de molt important —vosaltres potser ho sabeu però els vostres pares segur que sí. Enguany, el quaranta-sisè Premi d'Honor de les Lletres Catalanes s'ha atorgat al cantautor Raimon. Tota la gent de la meva edat el coneix, tothom. I en cantem totes les cançons, oi que sí? Ara miro els pares. Tots, tots sabem qui és Raimon, un cantautor català i un català universal, que ha sabut defensar les seves llibertats i les llibertats del poble de Catalunya.

I ja paro perquè veig que us moveu i que ja penseu: "Quin rotllo que ens està fent aquesta senyora", oi? Bé, almenys no diuen res, ni que sí ni que no. Molt bé, molt bé.

Doncs ara baixarem tots a baix, encendrem la flama amb les diferents flames que tenim, i després us convido a coca de Sant Joan i a orxata, em sembla que és. I aquesta nit segur que tots fareu focs i tirareu petards, bombetes..., de les que peten a terra, oi que sí? Tots. Doncs, vinga, anem cap a fora i molt bona revetlla de Sant Joan a tots.